

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Supreme Court (Irsko) dne 14. března 2024 –
trestní řízení proti MA**

(Věc C-202/24, Alchaster ⁽¹⁾)

(C/2024/3592)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastník původního trestního řízení

MA

Předběžné otázky

1. Pokud je podle Dohody o obchodu a spolupráci ze dne 30. prosince 2020 ⁽²⁾ (která zahrnuje ustanovení rámcového rozhodnutí ze dne 13. června 2002 týkající se předávání osob na základě evropského zatýkacího rozkazu ⁽³⁾) požadováno předání osoby pro účely trestního stíhání v souvislosti s teroristickými trestnými činy a osoba se snaží takovému předání bránit na základě tvrzení, že by to představovalo porušení článku 7 EÚLP a čl. 49 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, neboť bylo přijato legislativní opatření, které mění část trestu, která by měla být vykonána ve formě odnětí svobody, a také systém podmíněného propuštění, a jenž bylo přijato po spáchání údajného trestného činu, v souvislosti s nímž se žádá o předání, a pokud se uplatní následující úvahy:
 - a) dožadující stát (v tomto případě Spojené království) je stranou EÚLP a provádí Úmluvu ve svém vnitrostátním právu na základě Human Rights Act, 1998 (zákon o lidských právech z roku 1998);
 - b) použití dotčených opatření na vězněné osoby, které již vykonávají trest uložený soudem, bylo soudy Spojeného království [včetně Supreme Court of the United Kingdom] (Nejvyšší soud Spojeného království) považováno za slučitelné s Úmluvou;
 - c) stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva může i nadále podat každá osoba, včetně dotčeného jednotlivce, pokud byl předán;
 - d) neexistuje žádný důvod domnívat se, že by jakékoli rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva nebylo dožadujícím státem provedeno;
 - e) v důsledku toho je soud přesvědčen, že nebylo prokázáno, že by předání osoby představovalo skutečné riziko porušení článku 7 Úmluvy nebo Ústavy;
 - f) není namítáno, že by předání osoby bránil článek 19 Listiny;
 - g) článek 49 Listiny se nevztahuje na soudní řízení ani na vynesení rozsudku;
 - h) nebylo tvrzeno, že existují důvody se domnívat, že existuje významný rozdíl v použití článku 7 Úmluvy a článku 49 Listiny;

je soud, proti jehož rozhodnutí není přípustný opravný prostředek pro účely čl. 267 odst. 3 SFEU a s ohledem na čl. 52 odst. 3 Listiny a závazek důvěry mezi členskými státy a osobami povinnými předávat podle ustanovení o evropském zatýkacím rozkazu na základě Dohody o obchodu a spolupráci, oprávněn dospět k závěru, že vyžádaná osoba neprokázala žádné skutečné riziko, že by její předání bylo porušením čl. 49 odst. 2 Listiny, nebo je takový soud povinen provést nějaké další šetření, a pokud ano, jaká je podstata a rozsah tohoto šetření?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Úř. věst. 2021, L 149, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. 2002, L 190, s.1.